

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 11 maja 1963 r.

Nr 20

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIE

107 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 kwietnia 1963 r. w sprawie taryfy wynagrodzenia biegłych księgowych w postępowaniu sądowym 241

OBWIESZCZENIE

108 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 kwietnia 1963 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym 243

107

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 3 kwietnia 1963 r.

w sprawie taryfy wynagrodzenia biegłych księgowych w postępowaniu sądowym.

Na podstawie art. 10 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za wykonanie ekspertyzy księgowej biegły otrzymuje wynagrodzenie ustalone przy zastosowaniu stawki wynagrodzenia za godzinę pracy potrzebnej do wykonania żądanej ekspertyzy.

2. Stawka wynagrodzenia wynosi 20 zł. Jeżeli ekspertyza ma wady zmniejszające jej przydatność, sąd obniży stawkę w granicach do 10 zł. W wyjątkowych przypadkach, a szczególnie z uwagi na zawilóść sprawy, sąd może na wniosek biegłego podwyższyć stawkę wynagrodzenia w granicach do 25 zł.

3. Oprócz wynagrodzenia przewidzianego w ust. 1 i 2 biegły otrzymuje w miarę potrzeby zwrot wydatków niezbędnych do wykonania zleconej ekspertyzy.

§ 2. 1. W celu otrzymania wynagrodzenia biegły przedstawia rachunek wraz z dwoma egzemplarzami karty pracy sporządzonej według wzoru zawartego w załączniku nr 1 do rozporządzenia. Jeden egzemplarz karty pracy dołącza się do akt sprawy, a drugi przechowuje główny księgowy sądu dokonującego wypłaty wynagrodzenia. Jeżeli sądem wypłacającym wynagrodzenie jest sąd powiatowy, biegły

składa ponadto trzeci egzemplarz karty pracy, który przekazuje się w celu przechowania głównemu księgowemu sądu wojewódzkiego, po uwidocznieniu na nim kwoty przyznanego wynagrodzenia.

2. Przy opisie czynności w karcie pracy biegły powinien w miarę możliwości posługiwać się określeniami podanymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

3. Wniosek o podwyższenie stawki wynagrodzenia w granicach do 25 zł powinien zawierać uzasadnienie.

4. Rachunek oraz kartę pracy przed przyznaniem wynagrodzenia opiniuje główny księgowy sądu wypłacającego wynagrodzenie albo inny pracownik tego sądu wyznaczony przez prezesa właściwego sądu wojewódzkiego.

§ 3. Wynagrodzenie za udział w czynności sądowej i za wydanie ustnej opinii oblicza się według czasu koniecznej obecności biegłego w sądzie lub w innym miejscu, w którym czynność się odbywa, nie może ono jednak przekraczać 160 zł na dobę. Wynagrodzenie to przysługuje niezależnie od wynagrodzenia za wykonaną ekspertyzę lub opinię złożoną na piśmie.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: M. Rybicki

Załącznik nr 1 do rozporządzenia
Ministra Sprawiedliwości z dnia
3 kwietnia 1963 r. (poz. 107).

Karta pracy biegłego.

..... (nazwisko i imię)	W wykonaniu decyzji
zamieszkały	(oznaczenie)
(miejsce zamieszkania)	w sprawie nr zlecającej dokonanie ekspertyzy
biegły przy Sądzie
(oznaczenie sądu)	(oznaczenie rodzaju ekspertyzy)
z zakresu	wykonałem następujące czynności:
(oznaczenie specjalności)	

Zestawienie czynności.

Dzień	Godziny			Miejsce czynności	Opis czynności	Uwagi co do szczególnych warunków dokonania czynności
	od	do	razem godzin			
Razem godzin						

Zestawienie czynności.

Dzień	Godziny			Miejsce czynności	Opis czynności	Uwagi co do szczególnych warunków dokonania czynności
	z przeniesienia					
	od	do	razem godzin			
Razem godzin						

Data

(podpis)

Załącznik nr 2 do rozporządzenia
Ministra Sprawiedliwości z dnia
3 kwietnia 1963 r. (poz. 107).

Określenie czynności składających się na ekspertyzę księgową.

I. Czynności przygotowawcze:

- 1) zapoznanie się z aktami sprawy,
- 2) uzyskanie wyjaśnień od komórki finansowo-księgowej jednostki, której księgowość jest objęta badaniem,
- 3) zebranie materiałów potrzebnych do wydania ekspertyzy.

II. Czynności badawcze:

- 1) sprawdzenie rozliczenia wykazującego niedobór (manko) lub nadwyżkę (superatę),
- 2) analiza dowodów i urzędzeń stanowiących bezpośrednią podstawę rozliczenia ad 1),
- 3) analiza spisów inwentaryzacyjnych i sprawdzenie prawidłowości przebiegania różnic inwentaryzacyjnych z poprzedniego okresu,
- 4) analiza dokumentów przychodowych i rozchodowych,
- 5) zbadanie raportów dziennych (okresowych),

- 6) porównanie obrotów i sald wynikających z raportów dziennych (okresowych) z obrotami i saldami wynikającymi z danych z księgowości,
- 7) sprawdzenie kartoteki magazynowej ze spisami inwentaryzacyjnymi,
- 8) sprawdzenie kartoteki magazynowej z ewidencją księgową,
- 9) porównanie dokumentów i dowodów magazynowych z zapisami w ewidencji magazynowej,
- 10) obliczenie ubytków naturalnych oraz dokonanie kompensat artykułów podobnych,
- 11) sporządzenie zestawień rozliczeniowych.

III. Czynności końcowe:

Sporządzenie sprawozdania z ekspertyzy oraz opracowanie opinii końcowej.

108

OBWIESZCZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 25 kwietnia 1963 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym.

1. Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 28 marca 1963 r. zmieniającej ustawę o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 74) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75 i Nr 17, poz. 108), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 28 marca 1963 r. zmieniającą ustawę o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 74) i zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu oraz z zastosowaniem nowej ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) art. 156, art. 157, art. 160 i art. 162 ust. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75) w brzmieniu:
„Art. 156. 1. W art. 17 § 1 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o zmianie przepisów postępowania karnego (Dz. U. z 1950 r. Nr 38, poz. 348, z 1954 r. Nr 34, poz. 142, z 1955 r. Nr 46, poz. 309 i z 1958 r. Nr 18, poz. 76) przepisy lit. a) i b) otrzymują brzmienie:
„a) żołnierze w czynnej służbie wojskowej w sprawach o przestępstwa popełnione w czasie odbywania tej służby, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej,
b) osoby powołane do czynnej służby wojskowej z upływem terminu, w którym były obowiązane stać się do tej służby, w sprawach o przestępstwa określone w art. 113 i 114 Kodeksu Karnego Wojska Polskiego, a poborowi także w sprawach o prze-

stępstwa popełnione w drodze z miejsca pobytu do jednostki wojskowej.”

2. W sprawach o przestępstwa, w których na podstawie ust. 1 nastąpiła zmiana właściwości sądów, orzeka sąd według dotychczasowej właściwości, jeżeli akt oskarżenia został wniesiony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 157. W dekreście z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 1951 r. Nr 55, poz. 382 i z 1956 r. Nr 6, poz. 29 i Nr 21, poz. 101 oraz z 1958 r. Nr 1, poz. 1) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14 skreśla się ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2;
- 2) w art. 24 skreśla się ust. 1—3.

Art. 160. W art. 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o służbie wojskowej szeregowców i podoficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. Nr 36, poz. 164) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Zasady badania i oceny zdolności fizycznej i psychicznej do służby wojskowej określa Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia.”;
- 2) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Skład, właściwość i tryb postępowania wojskowych komisji lekarskich określa Minister Obrony Narodowej.”

Art. 162. 1. Ustawa wchodzi w życie w dwa miesiące po dniu ogłoszenia.”;

- 2) art. 152, art. 153, art. 154, art. 158, art. 159 i art. 162 ust. 2 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75) — jako wygasłych;